

at det er Foretagender, der ikke blot ere nødvendige, men ogsaa i det Hele fordelagtige. Det er naturligtvis ved en saadan Flytning en lidt ubehagelig Omstændighed, at man kommer i Strid med private Interesser, der have indrettet sig efter den hidtilværende Beliggenhed af Stationen. Det er en Sætning, som ikke kan modsiges, at der kan være private Forhold, som generes derved, men det er Noget, der med alt det Hensyn, der bør tages dertil, dog ikke kan være det Afgjørende i disse Forhold. De maa dog væsentlig afgjøres efter det, som det ærede Medlem fra Fredensborg kaldte administrative Hensyn, eller hvad jeg hellere vil kalde Samfærdselshensyn i det Hele taget. Der maa sørges for, at Stationerne ere i Stand til at bestride den Trafik, de allerede have, eller som maaste endoglaa kan ventes snart forøget, og der maa dernæst tages bestemt Hensyn til Driftens og Publittums Sikkerhed. Det er Hensyn, som væsentlig ligge bag de Forslag, som i dette Lovforslag ere stillede, og som i alt Fald med megen Styrke gjøre sig gjældende med Hensyn til Flytningen af Lyngby Station. Den er allerede nu utvivlsomt meget kneben til at bestride den Godsstrafik, som findes der, og hvad Persontrafikten angaar, er Lyngby Station jo en af de betydeligste i hele Landet, den er, saavidt jeg husker, Nr 7 i Rækken af de danske Statsbanestationer med Hensyn til Persontrafikten. Dette er en Trafik, som ingenlunde udelukkende kan betegnes som Byttrafik, men det er en Trafik, der foregaar meget regelmæssigt hele Aaret rundt, idet Lyngby allerede nu begynder at være en Art Forstad til Kjøbenhavn — en stor Mængde Mennesker, der bo i Lyngby, have deres daglige Gjening i Kjøbenhavn. Det er altsaa en Trafik med en vis Regelmæssighed; men ganske vist kommer dertil om Sommeren paa visse Dage et aldeles utroligt Besøg af Mennesker i Lyngby, og dette Forhold vil naturligtvis udvikle sig endnu meget stærkere i det Dieblit, der, hvad jo Alle synes at være enige om, kommer et Dobbeltspor til Lyngby. Da vil denne Trafik uundgaelig være meget betydeligt, og det maa anses for at være et meget stort Heid for Kjøbenhavn, at den kan staffe sig af med en Del af sin Befolkning, som utvivlsomt vil flytte derud. Lyngbys Befolkning vil ganske sikkert tage betydelig til, den er allerede nu 3000, men den vil utvivlsomt meget hurtigt voge til det Dobbelte, saasnart vi faae saadanne Trafikforhold, at der kan gaa flere Tog. Det forholder sig nemlig ikke saaledes, som den høitærede Minister udtalte, at vi skulde være saa lykkelige at have 36 Tog om

Dagen. Nei, det kan være en enkelt Sommer-Søndag, en Brintsedag, at vi kunne have 36 Tog; men ellers maa vi nødes men 7 Tog i hver Retning til Lyngby. Men naar Antallet forøges til det dobbelte og vi faae Tog hver Time, vil Lyngby utvivlsomt faae megen Betydning som Forstad til Kjøbenhavn, og det antager jeg vilde være tilstrækkelig Kompensation for den Stads, der utvivlsomt vil blive tilføjet nogle Enkelte i Lyngby derved, at Stationen flyttes. Med Hensyn til Flytningen af Stationen — thi det, jeg hidtil har sagt, synes kun at motivere en Udviden deraf — maa jeg dog ogsaa gjøre opmærksom paa, at der kommer det andet Hensyn, nemlig Hensynet til Trafikens Sikkerhed, i høi Grad til at gjøre sig gjældende, idet Stationen — atter af Sparøsmelighedshensyn — er lagt paa en høist uheldig Maade, idet der lige udenfor dens nordlige Ende er en skarp Kurve ned over Lyngby Sø og med meget stærkt Fald. Det er et Forhold, der selvfølgelig gjør al Flytning af Jernbanevogne paa Stationen særlig farlig. Thi hvis nogle Vogne skulle komme til at rive sig løs og faae Fart ned ad den Skraaning, er det meget vanskeligt at se, hvor de vilde ende, og dette Forhold vil umuligt kunne forandres, naar man ikke rykker Stationen noget i Vest, saaledes at Enden af Kurven ikke bliver saa skarp som nu. Derfor tror jeg, at man her, hvor uheldigt det end kan være for enkelte private Interesser, vil have al Grund til at foretage en saadan Flytning, som den, der er foreslaaet i Lovforslaget. Og jeg tror, at man i det Hele taget bør have disse mere almindelige Hensyn for Øie overfor de Bestemmelser, som indeholdes i dette Lovforslag. Man kan nemlig ikke — det har jeg mærket en vis Tilbøjelighed til — uden videre behandle hverken Stationsforholdene eller disse Forhold i det Hele efter Gjennemsnitstal. Et Befordringsinstitut som Jernbaner kan ikke hverken have sit Materiel eller sine Lokaler beregnet efter et vist Gjennemsnit af Trafik. Nei, det maa være saaledes indrettet, at det kan modtage Maximum af Trafik. Det kan ikke nytte, naar man kommer med sit Gods, eller naar Folk ville rejse, at man saar varer: Nei, nu er det Gjennemsnit, vi befordre med disse Tog og paa denne Station, beforget, nu kunne vi ikke modtage Mere. Nei, det maa være beregnet saaledes, at man til en vis Grad kan modtage det Maximum, som man kan gjøre Regning paa paa det paagjældende Sted. Det er en Betragtning, jeg vil tillade mig at fremføre, som ogsaa gjælder det, der ved en anden Leilighed blev udtalt om Bognenes Benyttelse. Det var